

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Jensen: Jeg ved nok, at de syge kan sikre sig højere Dagpenge, men det klarer jo ikke Problemet for de Mennesker, der har været syge i denne Omgang, og som ikke har sikret sig de større Dagpenge. Det er dem, der har ønsket at komme i Betragtning ved Uddelingen af Brændsels-hjælp. Det er det Spørgsmaal, jeg har rejst, og det synes jeg der maa kunne findes en Løsning paa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Efter Henstilling fra det ærede Medlem Hr. P. Mortensen skal jeg frafalde Ønsket om, at Arbejdsgiverne faar nogen Tak. Saa har de altsaa kun det tilbage, at de skal betale de 181 000 Kr. Det gør de gerne, idet de mener, at Pengene er vel anvendt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

P. Mortensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 119 af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3445; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3234).

Sagen sattes til Forhandling.

Leonhard Hansen: Ved denne Lovs Vedtagelse blev dens Varighed fastsat til 31. Marts 1940; den udløber altsaa nu. Det vilde vel under almindelige Forhold være naturligt at se tilbage paa den forløbne Tid og undersøge Resultaterne af denne Lov, som ved sin Fremkomst skabte et vist Røre

inden for visse Dele af Befolkningen, og som heller ikke blev modtaget med udelt Glæde af alle i dette høje Ting. Jeg skal imidlertid undlade at lægge op til en unødigt Debat om Resultaterne. To Gange i Lovens Levetid er der løbet Storm mod den, en Gang for at faa den udsat og en Gang for at faa den ophævet, og begge disse Gange er det fra Regeringspartiernes Side dokumenteret og med Tal bevist, at Loven har virket efter sin Hensigt, idet den har skaffet Arbejde til adskillige arbejdsløse i en Tid, hvor det var nødvendigt.

Det er rigtigt, at Loven blev modtaget med Uvilje inden for Arbejdsgiverlejre, vel nærmest fordi man betragtede den som en Indgriben i Arbejdsgivernes Ret til at lede og fordele, men det er min Opfattelse, at langt den største Del af Arbejdsgiverne loyalt har bøjet sig for Lovens Bestemmelser og i Dag indser det for Samfundet fornuftige i denne Lov, ikke mindst fordi det, som var Lovens Aand: at Forbudet mod Overarbejde ikke maatte gaa ud over Firmaernes Tarv, og at Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne selv skulde søge at tilvejebringe en overenskomstmaæssig Løsning for de forskellige Fag og Virksomheder af de af Loven omfattede Spørgsmaal, er sket Fyldest. Aftaler om Tillempning af Afspadsering vedrørende præsteret Overarbejde, saaledes som Loven giver Anvisning paa, er truffet inden for de forskellige Fag, saaledes som det passede bedst paa de forskellige Omraader. Der er i god Forstaaelse mellem Parterne givet Dispensation fra Afspadseringsfristen, ligesom der i paa-viseligt nødvendige Tilfælde er givet hel Afspadseringsfrihed. For store Dele af Metalindustrien blev Forbudet helt ophævet, da Arbejdsløsheden inden for denne Industri var dalet ned til 8 pCt.

Man har paastaet, at denne Lov er upopulær. Det var den maaske ogsaa ved Ikrafttrædelsen inden for visse Kredse i begge Lejre, men Arbejderne ønsker den ikke ophævet, tværtimod, der er snarere fra den Side Ønske om at faa den udvidet, men man er klar over, at dette vilde kunne give velvillige Sjæle Anledning til nye Rumlerier, hvilket man ikke mener maa ske i en Tid som denne, hvor vi har Brug for saa meget fredeligt Samarbejde som overhovedet muligt. Arbejderorganisationerne frafalder derfor deres Ønsker om Ændringer i Loven og er tilfredse med det foreliggende Lovforslag om Forlængelse i 1 Aar.

Under Hensyn til Arbejdsløshedens nuværende Størrelse og under Hensyn til,